

30. המוסד רשאי לדרוש ממעסיק למסור לו מידע בדבר קיומו של ביטוח כאמור בסעיף 27, דרישת מידע לגבי אחד או יותר מעובדיו, ואם קיים ביטוח כאמור – את פרטיו.
31. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין לעניין חובת ביטוח או תשלום החלים שמירת דינים על מעסיק בקשר לעובדו.
32. ההוראות לפי פרק זה יחולו לעניין מחלת מקצוע, בשינויים שיקבע השר, בהסכמת שר תקנות לעניין תחולה על מחלות מקצוע העבודה הרווחה והשירותים החברתיים.

פרק ז': שונות

33. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997²¹, בסעיף 4(א), במקום "התש"ף" תיקון חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה יבוא "התשפ"ד".

דבריו הסבר

או בשכבות גיל שיקבע שר החינוך בצו, תוך מתן עדיפות ליישובים, לשכונות, למוסדות חינוך או לשכבות גיל אשר לדעת השר זקוקים לסיוע נוסף בחינוך, ובלבד שהחלתו תושלם לא יאוחר מתחילת שנת הלימודים התש"ף.

עד היום הוחל בהדרגה יישומו של חוק יום חינוך ארוך בבתי ספר ב-106 יישובים ושכונות, ובגני ילדים ב-92 יישובים, בהתאם לצווים שפרסמו שרי החינוך מכוחו של חוק יום חינוך ארוך.

עם זאת, לנוכח קיומן של תכניות אשר האריכו בפועל את שעות הלימוד במוסדות החינוך ובייחוד רפורמת "אופק חדש", נדחתה במהלך השנים, החלתו של החוק ביישובים נוספים ובשכונות נוספות.

נוסף על כך, השלמת החלתו של חוק זה כרוכה בעלויות תקציביות רחבות היקף העומדות על למעלה משלושה מיליארד שקלים חדשים בשנה.

בשל כך, ובשים לב להוראות סעיף 4א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, ולצורך עמידה במסגרת התקציבית הכלולה בתכנית התקציב התלת-שנתית לשנים 2020 עד 2022 מוצע לדחות את השלמת החלתו של חוק יום חינוך ארוך בארבע שנות לימוד כך שהשלמת החלתו תיעשה לא יאוחר מתחילת שנת הלימודים התשפ"ד.

סעיף 33 מוצע לדחות את זכאותם של תלמידים ליום חינוך ארוך מתחילת שנת הלימודים התש"ף לתחילת שנת הלימודים התשפ"ד. כפי שהוזכר לעיל, עד היום הוחל בהדרגה יישומו של חוק יום חינוך ארוך בבתי ספר ב-106 יישובים ושכונות, ובגני ילדים ב-92 יישובים שקבע שר החינוך בצווים מכוח חוק יום חינוך ארוך, בהתאם למדדים סוציו-אקונומיים. במקומות שבהם הוחל יום חינוך ארוך, ימשיך להיות מונהג הסדר זה, והחלת יום חינוך ארוך ביישובים נוספים ובשכונות נוספות תותאם למועד החדש.

סעיף 30 במטרה להבטיח שבפני המוסד יעמוד המידע הנדרש בעניין רכישת ביטוח, כאמור בסעיף 27(ב) לחוק בידי מעסיקים, מוצע להטיל חובה על המעסיקים להעביר למוסד, אם דרש זאת, כל מידע הנוגע לקיומו של ביטוח לגבי עובד אחד או יותר מעובדיו.

סעיף 31 מוצע להבהיר כי ההסדר המוצע, הכולל בין השאר חובת תשלום למוסד, אין בו כדי לגרוע מהוראות כל דין אחר שעניינן חובת ביטוח או תשלום שמעסיקים חייבים בהם לגבי עובדיהם, כגון חוק הביטוח הלאומי.

סעיף 32 ההסדר המוצע נועד לצמצם פגיעות בעבודה באופן כללי, וואולם מאחר שמחלות מקצוע שונות מטבען מתאונות עבודה, אשר הן בעיקרן אירוע שמתחיל ומסתיים בפרק זמן מוגדר, הרי שהחלת פרטי ההסדר על מחלות מקצוע תחייב התאמות שונות.

על כן, מוצע לקבוע כי שר האוצר, בהסכמת שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, יקבע את פרטי ההסדר שיחול על מחלות מקצוע בתקנות. יצוין כי לאור ההגדרה המוצעת למונח "מחלת מקצוע", בסעיף 26 להצעת החוק, אותן התאמות שיקבע שר האוצר כאמור, יחולו גם על פגיעות בעבודה כתוצאה ממחלה, שנגרמו עקב פגיעות זעירות חוזרות ולא עקב אירוע פגיעה בודה, הגם שאינן בגדר מחלות מקצוע כהגדרתן לפי חוק הביטוח הלאומי, הואיל וגם הן במהותן פגיעות נמשכות, להבדיל מתאונות עבודה, והכללתן בהסדר עולה בקנה אחד עם תכלית החוק המוצע.

סעיף 33 חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-כללי 1997 (בפרק זה – חוק יום חינוך ארוך). בא להוסיף שעות לימודים וחינוך על השעות הקיימות במוסדות החינוך.

סעיף 4(א) לחוק יום חינוך ארוך שכותרתו "החלה בהדרגה", קובע כי הוראות החוק יחולו בהדרגה החל בשנת הלימודים התשנ"ח ביישובים, בשכונות, במוסדות חינוך

²¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשע"ז, עמ' 317.

(1) בסעיף 19, לפני ההגדרה "מקום ציבורי" יבוא:

"בניין קיים" – מקום ציבורי כאמור בפסקה (1) להגדרה "מקום ציבורי קיים";

(2) בסעיף 19 ט –

(א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ג), רשות ציבורית המנויה בטור א' לתוספת שלישית א' תשלים את ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים קיימים בהתאם לתקנות לפי סעיף זה, בשיעורים כמפורט בטור ב' לצדה, עד המועדים כמפורט בטור ג' לצדה; חובת הנגישות תחול במלואה על רשות ציבורית כאמור, לעניין בניינים קיימים, ביום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021).";

ד ב ר י ה ס ב ר

בפסקה (1) להגדרה של "מקום ציבורי קיים", ושלגביו יחולו הוראות פסקאות (2) ו-(4) כמפורט להלן.

לפסקאות (2) ו-(3)

לסעיף 19ט(ג) המוצע

סעיף 19ט לחוק שוויון זכויות קובע כיום כי לעניין מקומות ציבוריים קיימים ומקומות ציבוריים שאינם בניינים, יקבע שר המשפטים הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות בתקנות. סעיף 19ט(ג) לחוק שוויון זכויות קובע כי בתקנות לפי סעיף זה ייקבעו הוראות לעניין החלה בהדרגה של הוראות הנגישות. עוד קובע סעיף זה כי אם לא נקבעה החלה הדרגתית, תחול חובת הנגישות במלואה לא יאוחר מיום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018) לעניין רשות ציבורית, למעט רשות ציבורית המנויה בטור א' בתוספת השלישית, שלגביה תחול חובת ביצוע התאמות הנגישות במלואה לא יאוחר מהמועד הנקוב בטור ב' בתוספת השלישית לעניין אותה רשות ציבורית.

כמפורט לעיל בחלק הכללי, נכון להיום יש מניעה אובייקטיבית אשר בשלה לא יהיה ניתן להנגיש את כלל מבני הממשלה כנדרש בחוק שוויון זכויות עד למועד הקבוע. בהתאם לכך, מוצע לדחות את המועד האחרון להנגשת כלל המבנים של משרדי הממשלה מיום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018) ליום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021), וזאת בהדרגה כפי שמוצע בהצעת החוק. בהתאם לכך, מוצע לתקן את סעיף 19ט כך שרשות ציבורית המנויה לתוספת שלישית א' המוצעת תשלים את ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים קיימים בהתאם לתקנות לפי סעיף זה, בשיעורים כמפורט בטור ב' לצדה, עד למועדים כמפורט בטור ג' לצדה; חובת הנגישות לעניין בניינים קיימים תחול במלואה על רשות ציבורית כאמור ביום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021).

בהתאמה לכך, מוצע להוסיף לחוק שוויון זכויות את תוספת שלישית א'. טור א' לתוספת זו שכותרתו "הרשות

סעיף 34 בהתאם לחוק שוויון זכויות לאנשים עם כללי מוגבלות, התשנ"ח-1998 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק שוויון זכויות). מחויבים משרדי הממשלה להנגיש את כלל המבנים, התשתיות והסביבה (להלן – מתו"ס), שהם מחויבים בהנגשתם בהתאם להוראות החוק והתקנות שנקבעו לפיו. לאור קשיים וחסימים שונים, לרבות קשיים משפטיים, תכנוניים, קנייניים, וכן קשיים הנדסיים העולים במהלך ביצוע עבודות הנגישות, קיימת נכון להיום מניעה אובייקטיבית אשר בשלה לא יהיה ניתן להנגיש את כלל מבני הממשלה כנדרש בחוק שוויון זכויות עד ליום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018). כל זאת, על אף שמינהל הדיור הממשלתי, שאמון על ביצוע הנגישות במבני הממשלה, משקיע מאמצים ומשאבים רבים בהנגשת מבני הממשלה, ובמסגרת זו אמור מינהל הדיור הממשלתי להשלים את הנגשתם של חלק ניכר מהמבנים הממשלתיים במועד שקבוע כיום בחוק שוויון זכויות. בהתאם לכך, מוצע לדחות את המועד האחרון להנגשת כלל המבנים של משרדי הממשלה מיום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018), ליום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) וזאת בהדרגה כפי שמוצע בהצעת החוק.

נוסף על שינוי המועדים, מוצע לקבוע כי מקום ציבורי משמרדי הממשלה מחויבים בהנגשתו בהתאם להוראות חוק שוויון זכויות, ועתיד להתפנות עד סוף שנת 2023, לא תהיה חובה להנגישו. זאת, מאחר שיש מבני ממשלה רבים שעתידיים לעבור עד שנת 2023 למיקום קבוע חדש, ובנסיבות אלה קטנה ההצדקה להשקיע השקעה כספית משמעותית במבנים שעתידיים להתפנות בשנתיים העוקבות למועד הנדחה המוצע כאמור.

לפסקה (1)

בסעיף 19 לחוק שוויון זכויות מופיעה ההגדרה של "מקום ציבורי קיים". מוצע בתיקון זה להוסיף את ההגדרה "בניין קיים", שהוא מקום ציבורי שמתקיים בו האמור

²² ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשע"ו, עמ' 1262.

(ב) אחרי סעיף קטן (י) יבוא:

”(יא) על אף הוראות סעיף זה, גוף המנוי בפסקאות (1) או (4) להגדרה ”גוף ציבורי“, לא יהיה חייב בביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בהתאם לתקנות לפי סעיף זה בבניין קיים שבכוונתו לפנות עד יום י”ז בטבת התשפ”ד (31 בדצמבר 2023); החשב הכללי של משרד האוצר יפרסם ברשומות את רשימת הבניינים הקיימים שיש כוונה לפנותם כאמור; רשימה כאמור תפורסם לראשונה עד יום ג’ בטבת התש”ף (31 בדצמבר 2019).”;

(3) אחרי התוספת השלישית יבוא:

”תוספת שלישית א’

(סעיף 19(ט)(ג))

טור ג' המועד להשלמת ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות	טור ב' אחוז הבניינים הקיימים שבהם יושלמו כל התאמות הנגישות הנדרשות	טור א' הרשות הציבורית
כ”ג בטבת התשע”ט (31 בדצמבר 2018)	70%	(1) כל משרדי הממשלה, לרבות יחידותיהם
ג’ בטבת התש”ף (31 בדצמבר 2019)	81%	ויחידות הסמך שלהם, וכן משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר
ט”ז בטבת התשפ”א (31 בדצמבר 2020)	91%	
כ”ו בחשוון התשפ”ב (1 בנובמבר 2021)	100%	

35. תחילתו של סעיף 34 לחוק זה ביום פרסומו.

תיקון חוק שוויון
זכויות לאנשים עם
מוגבלות – תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

שעתידיים להתפנות בשנתיים העוקבות למועד המוצע שבו תחול חובת הנגישות במלואה, קטנה ההצדקה להשקיע השקעה משמעותית בהתאמות נגישות, זאת, בשים לב לכך שישנם מבני ממשלה רבים שעתידיים לעבור עד שנת 2023 למיקום קבע חדש. לכן, מוצע להוסיף את סעיף 19(יא) ובו לקבוע כי גוף המנוי בפסקאות (1) או (4) להגדרה ”גוף ציבורי“ שבחוק שוויון זכויות (משרד ממשלתי לרבות יחידותיו ויחידות הסמך שלו, משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר) ושבכוונתו לפנות מקום כאמור עד יום י”ז בטבת התשפ”ד (31 בדצמבר 2023), לא יהיה חייב בביצוע התאמות נגישות וזאת בהתאם לרשימה שיפרסם החשב הכללי של משרד האוצר ברשומות ובה תפורט רשימת הבניינים הקיימים שיש כוונה לפנותם כאמור. רשימה כאמור תפורסם לראשונה, עד יום ג’ בטבת התש”ף (31 בדצמבר 2019).

הציבורית” ימנה בפרט (1) המוצע את כל משרדי הממשלה לרבות יחידותיהם ויחידות הסמך שלהם, וכן את משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר. טור ב’ יקבע את אחוז הבניינים הקיימים שבהם יושלמו כל התאמות הנגישות הנדרשות, וטור ג’ יקבע את המועדים שעד אליהם יושלמו כל התאמות הנגישות הנדרשות ביחס לאחוז המנוי בטור ב’. יובהר כי לעניין זה, כלל הגופים בפרט (1) בטור א’ לתוספת שלישית א’ מהווים מכלול אחד של בניינים קיימים לשם מדידת אחוז השלמת התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים הקיימים במכלול זה.

לסעיף 19(יא) המוצע

כיום, אין התייחסות בחוק שוויון זכויות למצב שבו מקום ציבורי שהוא בניין עתיד להתפנות בשנים העוקבות למועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה. במבנים כאמור

36. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009²⁵ –
(1) בסעיף 47 –

(א) בהגדרה "החלטת הממשלה" –

- (1) במקום "התעשייה, המסחר והתעסוקה" יבוא "הכלכלה והתעשייה";
 - (2) המילה "כנוסחה" – תימחק;
 - (3) המילים "ערב תחילתו של חוק זה" – יימחקו;
- (ב) בהגדרה "סכום החיסכון", המילים "או שנת 2010, לפי העניין" – יימחקו;
- (ג) ההגדרות "עובד", "שווי יום חופשה" ו"שכר חודשי" – יימחקו;

דברי הסבר

מספר חברי הוועדה, באופן שווה, בין כל הגופים המרכיבים אותה, כדי להקל על הפעלת הקרן ועל פעילותה השוטפת; השנייה – להתניע את תהליך הפעלת הקרן ולרכוז אותה בידי גורם אחד שיתכלל בין כל חברי הוועדה המפעילה את הקרן, שכן, כאמור לעיל, לפני החלטת הממשלה האמורה לא השכילו הצדדים האמורים להפעיל את הקרן להגיע להבנות באשר לגיבוש כללי ההפעלה של הקרן.

לפיכך מוצע לתקן את ההגדרה "החלטת הממשלה" הקבועה בחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, כך שייכללו בה גם תיקונים שהתקבלו ביחס להחלטת הממשלה מס' 150 מיום י"ח באייר התשס"ט (12 במאי 2009) לאחר מועד תחילת החוק האמור.

כמו כן מוצע לתקן את ההגדרה "סכום החיסכון", ולמחוק את ההתייחסות לשנת 2010, מאחר שבמהלך שנת 2010 קיבלה הממשלה החלטה לרדות את מועד "הפעמה השנייה" של הפחתת דמי הבראה לעובדי המגור הציבורי כאמור בחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, כך שזו תבוצע בשנת 2011 ולא בשנת 2010 ובהתאם לכך ביום כ"ה בסיון התש"ע (7 ביוני 2010) נחתם בין הצדדים להסכם הקיבוצי, הסכם קיבוצי נוסף שעניינו דחיית ההפחתה של דמי הבראה משנת 2010 לשנת 2011.

לבסוף, ביום כ"ה בסיון התשע"א (27 ביוני 2011) התקבל בכנסת החוק לביטול תשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי לשנת 2010 (הוראת שעה), התשע"א-2011. בדברי ההסבר להצעת חוק לביטול תשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי בשנת 2010 (הוראת שעה), התשע"א-2011 (הצ"ח הממשלה, התשע"א, עמ' 678) הוסבר כי ההפחתה בדמי הבראה לשנת 2010, שנקבעה באותו חוק, לא תבוצע לאור הסכמה בין המדינה להסתדרות, שבאה לידי ביטוי בהסכם הקיבוצי (הסכם המסגרת) שנחתם בין הצדדים ביום ז' בשבט התשע"א (12 בינואר 2011). הצדדים גיבשו הסכמה זו בזיקה לשיפור היחסי במצב הכלכלי של המשק הישראלי והסתמנות ניצנים ראשונים של צמיחה לעומת המצב ששרר כאשר חוקק החוק.

סעיף 36 פרק י"א לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני כללי חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009 (להלן – חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), קובע כי תוקם קרן שתפעל למתן סיוע כלכלי לעסקים שנקלעו למצוקה בשל המצב הכלכלי כאמור בהחלטת הממשלה מס' 150 מיום י"ח באייר התשס"ט (12 במאי 2009), לרבות התיקונים שנערכו בה החלטות ממשלה מאוחרות יותר (להלן – הקרן).

בהחלטות הממשלה האמורות נקבע כי הפעלת הקרן תיעשה בידי ועדה שתורכב מנציגי הממשלה, מנציגי התאחדות התעשיינים ומנציגי הסתדרות העובדים הכללית החדשה (להלן – ההסתדרות), על פי כללים שייקבעו בהסכמה של כלל חברי הוועדה. במהלך השנים שלאחר חקיקת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010 נעשו ניסיונות רבים לגבש את הכללים להפעלת הקרן, אך בשל אי-הסכמות בסוגיות שונות הנוגעות לגיבוש הכללים, לרבות אמות המידה והמבחנים למתן הסיוע לעסקים, טרם החלה הקרן לפעול.

ביום כ"ב בשבט התשע"ו (1 בפברואר 2016), ולאחר משא ומתן אינטנסיבי שארך כמה חודשים בהשתתפות משרד האוצר, משרד הכלכלה והתעשייה, ההסתדרות ונשיאות הארגונים העסקיים, השכילו הצדדים להגיע להבנות וגיבשו כללים להפעלת הקרן. הסכמות אלה, המאפשרות את הפעלת הקרן וכפועל יוצא מכך את הסיוע לעסקים שנקלעו למצוקה, מצריכות, בין השאר, שינוי של החוק הקיים, כמוצע בתיקון זה.

לפסקה (1)

ביום כ"ו באלול התשע"ה (10 בספטמבר 2015) התקבלה החלטת הממשלה מס' 533 שעניינה תיקון החלטת ממשלה קודמת בדבר קרן סיוע כלכלי לעסקים במצוקה. החלטה זו קבעה כי מספר חברי הוועדה המפעילה את הקרן יהיה ארבעה, במקום שמונה חברים לפי החלטות הממשלה הקודמות בנושא, וכי בראש הוועדה יעמוד המנהל הכללי של משרד האוצר או עובד המשרד שימונה מנציגו. להחלטה זו היו שתי תכליות: האחת – להפחית את

²⁵ ס"ח התשס"ט, עמ' 157; התשע"ג, עמ' 71.

(א) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) – בטלים;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "של כל אחת מהשנים 2009 ו-2010" יבוא "2009" והמילים "באותה שנה" – יימחקו;

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), מעביד ציבורי אשר לא העביר למוסד לביטוח לאומי את סכום החיסכון שלו עד למועד האמור באותו סעיף קטן, יעביר אותו לא יאוחר מ-30 ימים מיום תחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת התקציב 2019), התשע"ח-2018; על גביית כספים לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה)²⁴;"

ד ב ר י ה ס ב ר

"(א) מעביד החייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בעד עובד בעבור חודש ספטמבר 2009, לפי סעיף 342 לחוק הביטוח הלאומי, יהא חייב באותו מועד בנוסף להם בתשלום סכום חד-פעמי בשווי יום חופשתו של כל אחד מעובדיו.

(ב) מעביד החייב בתשלום לפי סעיף קטן (א) ינכה מהשכר החודשי של העובד סכום השווה למחצית משווי יום חופשתו באופן שבו מנוכים דמי ביטוח לאומי."

בהקשר זה יצוין כי בהתאם לסעיף 50 לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010 כנוסחו היום, רשאי שר האוצר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה (כתוארו אז) ועם שר הרווחה והשירותים החברתיים, לדחות את מועד התשלום לפי סעיף 48(א) לחוק האמור למועד אחר, ואכן, במשך הזמן נדחה המועד האמור כמה פעמים בצו של שר האוצר על רקע ההבנה כי לא תתבצע גבייה מהמגזר הפרטי. זאת ועוד, מבירור עם התאחדות התעשיינים ועם המוסד לביטוח לאומי עולה כי לא בוצעה גבייה בפועל של מעבידים במגזר הפרטי כאמור בחוק, ובהתאם לכך לא בוצעה גבייה של המוסד לביטוח לאומי בכל הנוגע למגזר הפרטי.

המקור הכספי השני של הקרן, כאמור בסעיף 48(ג) לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, הוא "סכום החיסכון" – הסכום שהופחת מדמי ההבראה של עובדיו של מעביד ציבורי (למעט עובדי המדינה) על פי חוק לתשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי בשנים 2009 ו-2010 (הוראת שעה), התשס"ט-2009 (להלן – החוק לתשלום חלקי). יצוין שבחוק לביטוח תשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי בשנת 2010 (הוראת שעה), התשע"א-2011 בוטלה כאמור ההפחתה של דמי ההבראה שהיתה אמורה להתבצע בשנת 2010 לפי החוק לתשלום חלקי.

בהתאם לסעיף 48(ג) לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, הוציא שר האוצר ביום י"ג בחשוון התשע"ו (26 באוקטובר 2015) את צו ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009

עוד מוצע למחוק את ההגדרות "עובד", "שווי יום חופשה" ו"שכר חודשי", שמתיתרות לאור ביטול הסדר הגבייה מהמגזר הפרטי כמפורט להלן בדברי ההסבר לפסקה 2 לתיקון המוצע. וזה נוסח ההגדרות האמורות שמוצע כאמור למחוק אותן:

"עובד" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, למעט עובד המדינה, מי שעובד אצל מעביד ציבורי ועובד במשק בית;

"שווי יום חופשה" – סכום השווה למחצית השכר החודשי, כשהוא מחולק ב-30;

"שכר חודשי" – השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח לפי חוק הביטוח הלאומי בעד חודש ספטמבר 2009."

לפסקה (2)

המקורות הכספיים של הקרן נקבעו בסעיף 48 לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010. המקור הראשון, כאמור בסעיף 48(א), הוא תשלום סכום חד-פעמי בשווי יום חופשה של כל אחד מעובדי המגזר הפרטי שמעבידו חייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בעדו בעבור חודש ספטמבר 2009.

יצוין כי בעת גיבוש ההסדר להשתתפות כלל העובדים במשק במימון הקרן, היה ברור כי הנטל המונח על כתפי עובדי המגזר הציבורי כבד לאין ערוך מזה של המעסיקים והעובדים במגזר הפרטי, וכי אין זו הפעם היחידה שבה הוחלט כי נוכח קושי כלכלי משמעותי במשק המדינה יישאו עובדי המגזר הציבורי בנטל, תוך הסכמה עם ההסתדרות בעניין, לטובת אינטרס כלכלי-ציבורי. ואולם במהלך הזמן שחלף מחקיקת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, וכדי לאפשר את הקמת הקרן, גובשו הבנות בין הגורמים הרלוונטיים השותפים להקמת הקרן וניהולה, וביניהן ההבנה כי יש לבטל את הגבייה מהמגזר הפרטי. לפיכך מוצע לבטל גבייה זו הקבועה בסעיף 48(א) ו-(ב) לחוק האמור. וזה נוסח סעיפים קטנים (א) ו-(ב) של בסעיף 48 שמוצע כאמור לבטלם:

²⁴ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374 (א) 1399.

(3) סעיפים 49 ו-50 – בטלים;

(4) בסעיף 52, במקום "שר התעשייה המסחר והתעסוקה" יבוא "שר הכלכלה והתעשייה".

37. תחילתו של סעיף 36 לחוק זה ביום פרסומו.

תיקון חוק
ההתייעלות
הכלכלית (תיקוני
חקיקה ליישום
התכנית הכלכלית
לשנים 2009
ו-2010) – תחילה

פרק ח': תחילה

38. תחילתו של חוק זה ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

תחילה

דבריו הסבר

להשגת יעדי התקציב לשנת התקציב 2019, התשע"ח-2018. כדי לייעל את הליך העברת הכספים, מוצע לקבוע כי על העברת סכום החיסכון יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה).

לפסקה (3)

בשל ביטול הגבייה מהמגזר הפרטי, כאמור לעיל בדברי ההסבר לפסקה 2 לתיקון המוצע, מוצע לבטל את סעיפים 49 ו-50 לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, המסדירים את סוגיית גביית כספים אלה על ידי המוסד לביטוח לאומי והאפשרות לדחיית מועדי הגבייה. וזה נוסח סעיפים 49 ו-50 לחוק האמור שמוצע לבטלם:

"גבייה

49. המוסד לביטוח לאומי יגבה את הסכום המפורט בסעיף 48(א) בדרך שבה הוא גובה את דמי הביטוח הלאומי בעד אותו חודש; לעניין הגבייה והתשלום יחולו הוראות חוק הביטוח הלאומי, בשינויים המחויבים לפי העניין, כאילו היו הסכומים דמי ביטוח לאומי.

דחיית מועד הגבייה

50. לא נקבעו כללים להפעלת הקרן כנדרש לפי החלטת הממשלה, רשאי שר האוצר לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה ושר הרווחה והשירותים החברתיים, לדחות את המועד לפי סעיף 48(א) למועד אחר"

לפסקה (4)

מוצע לעדכן בסעיף 52 לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010 את תוארו של שר התעשייה המסחר והתעסוקה לתואר העדכני – שר הכלכלה והתעשייה.

סעיף 37 מוצע לקבוע כי תחילתו של התיקון המוצע לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010, בנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, ביום פרסומו.

ו-2010) (רשימה של מעבידים ציבוריים). התשע"ו-2015 (ק"ת התשע"ו, עמ' 76) הכולל את רשימת המעבידים הציבוריים שעליהם להעביר למוסד לביטוח לאומי את סכום החיסכון שלהם לשנת 2009.

אמנם, חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010 בנוסחו כיום קובע כי מעביד ציבורי יעביר למוסד לביטוח לאומי לא יאוחר מיום 31 באוקטובר של השנים 2009 ו-2010 את סכום החיסכון שלו. ואולם הפחתת סכום דמי הבראה מעובדי המגזר הציבורי אשר יועד להקמת הקרן, נקבעה עוד בחוק לתשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי בשנים 2009 ו-2010 (הוראת שעה), התשס"ט-2009, שהתקבל בכנסת ביום א' בתמוז התשס"ט (23 ביוני 2009). לפיכך, לא יהיה זה ראוי לפטור כעת את המעבידים הציבוריים מחובתם להעביר למוסד לביטוח לאומי, כאמור בחוק, את הסכומים שכבר הופחתו מעובדיהם, ולקבוע כי חובה זו התאינה למעשה, אך ורק בשל העובדה שהצו האמור של שר האוצר הוצא במועד מאוחר מהצפוי, וזאת בשל הנסיבות המיוחדות המוזכרות לעיל אשר לא אפשרו את הקמת הקרן בטווח זמן קצר יחסית כפי שתוכנן בעת חקיקת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010. למותר לציין כי צעד כזה אף לא תואם את התכלית החשובה שלאורה חוקק החוק האמור – מתן סיוע כלכלי לעסקים שנקלעו למצוקה.

כמו כן, מוצע להתאים את נוסח סעיף 48(ג) לחוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2009 ו-2010 לחוק לביטול תשלום חלקי של דמי הבראה בשירות הציבורי בשנת 2010 (הוראת שעה), התשע"א-2011, אשר ביטל את הפחתת דמי הבראה לשנת 2010.

עוד מוצע להאריך את המועד שער אליו על מעביד ציבורי להעביר את סכום החיסכון, כך שהמועד האחרון להעברת הכספים למוסד לביטוח לאומי יהיה 30 ימים מתחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה